

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la restituirea recursului

în cauza civilă

Zaharov Vladimir împotriva executorului judecătoresc Stanciu Victoria, intervenient
accessoriu Compania Națională de Asigurări în Medicină
(contestarea actelor executorului judecătoresc, precum și încasarea prejudiciului moral)

împotriva încheierii din 12 februarie 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2r-185/26
NR. PIGD 2-24079844-01-2r-20052026)*

Recurs restituit în temeiul art. 426 ¹ alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă. Încheierea de respingere a cererii de emitere a unei decizii suplimentare pronunțată în legătură cu o decizie definitivă nu este susceptibilă de recurs.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Dimitriu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. V. Gîrleanu, E. Badan-Melnic, C. Roșca)

5 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Zaharov Vladimir,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Elena Croitor

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 iulie 2024, Zaharov Vladimir s-a adresat cu cerere împotriva executorului judecătoresc Stanciu Victoria cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc, precum și încasarea prejudiciului moral.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 septembrie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Zaharov Vladimir împotriva executorului judecătoresc Stanciu Victoria cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

3. La data de 1 octombrie 2024, Zaharov Vladimir a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 septembrie 2024.

4. Prin decizia Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru din 20 februarie 2025, s-a admis recursul declarat de Zaharov Vladimir.

5. Astfel, s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 septembrie 2024 și prin decizie s-a soluționat problema în fond, prin care s-a admis parțial contestația depusă de Zaharov Vladimir, s-a anulat încheierea executorului judecătoresc Stanciu Victoria nr.057s201/24 din 4 iulie 2024 privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării. În rest, contestația s-a respins ca neîntemeiată.

6. La 29 august 2025, Zaharov Vladimir a depus cerere cu privire la emiterea unei decizii suplimentare și dispunerea încasării de la executorul judecătoresc Stanciu Victoria a sumei de 900 lei, compuse din taxa de stat și taxa de timbru, achitate în cadrul cauzei.

7. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 12 februarie 2026 s-a respins cererea depusă de Zaharov Vladimir cu privire la emiterea unei decizii suplimentare, în cauza civilă la cererea înaintată de Zaharov Vladimir împotriva executorului judecătoresc Stanciu Victoria, intervenient accesoriu Compania Națională de Asigurări în Medicină cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc și încasarea prejudiciului moral.

8. La 5 mai 2026 Zaharov Vladimir a depus recurs împotriva încheierii Curții de Apel Centru din 12 februarie 2026 solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și pronunțarea unei hotărâri suplimentare prin care să fie încasată de la executorul judecătoresc Stanciu Victoria suma de 900 lei, reprezentând taxa de stat și taxa de timbru achitate de recurent.

9. În motivarea recursului a invocat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată, întrucât a interpretat și aplicat eronat dispozițiile art. 94 din Codul de procedură civilă privind compensarea cheltuielilor de judecată.

10. A susținut că a formulat în mod expres cererea de compensare a taxei de stat și a taxei de timbru prin cererea de emitere a unei hotărâri suplimentare din 29 august 2025,

astfel încât concluzia instanței potrivit căreia o asemenea solicitare nu ar fi fost înaintată este contrară materialelor cauzei.

11. Totodată, a invocat principiul egalității tuturor persoanelor în fața legii și a instanței, reținând că legislația nu instituie privilegii sau imunități pentru executorii judecătorești în materia suportării cheltuielilor de judecată.

12. A mai susținut că, prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Centru din 20 februarie 2025, s-a constatat caracterul neîntemeiat al măsurilor dispuse de executorul judecătoresc Stanciu Victoria, motiv pentru care aceasta urmează să suporte cheltuielile judiciare ocazionate de contestarea actelor sale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol..”

14. Art. 424 din Codul de procedură civilă:

„(1) Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.

(3) Încheierile Curții Supreme de Justiție nu se supun niciunei căi de atac.”

15. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

16. Art. 426¹ alin. (1) lit. e), alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă: e) încheierea nu poate fi atacată cu recurs, potrivit legii.

(2) Recursul împotriva încheierii judecătorești se restituie în baza a cel puțin unuia din temeiurile prevăzute la alin.(1), printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac.”

17. Articolul 250 din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară dacă: a) nu s-a pronunțat asupra unei pretenții formulate de către părți sau de către intervenientul principal; b) rezolvînd problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pîrîtul trebuie să le îndeplinească; c) nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

(2) Problema pronunțării unei hotărîri suplimentare poate fi pusă în termenul executării silite a hotărîrii. Instanța emite, după examinare în ședință de judecată, hotărârea suplimentară, care poate fi atacată în ordinea stabilită de prezentul cod. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea problemei.

(3) Cererea de adoptare a unei hotărîri suplimentare nu se impune cu taxă de stat și taxă de timbru.

(4) Încheierea judecătorească de respingere a cererii de emitere a unei hotărîri suplimentare se supune recursului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Examinând recursul declarat prin prisma actelor dosarului și a normelor de drept incidente, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acesta urmează a fi restituit în temeiul art. 426¹ alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, deoarece este îndreptat împotriva unei încheieri care, potrivit legii, nu este susceptibilă de recurs.

19. Potrivit art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de curțile de apel, însă numai în măsura în care legea prevede posibilitatea exercitării unei asemenea căi de atac. Or, dispoziția menționată stabilește competența funcțională a instanței de recurs, iar nu caracterul atacabil al tuturor încheierilor pronunțate de curțile de apel.

20. Din materialele cauzei rezultă că, prin decizia Curții de Apel Centru din 20 februarie 2025, pronunțată în ordine de recurs, a fost soluționat definitiv litigiul privind contestarea actelor executorului judecătoresc, fiind casată încheierea primei instanțe și pronunțată o nouă soluție asupra fondului contestației.

21. Ulterior, Zaharov Vladimir a formulat o cerere privind emiterea unei decizii suplimentare, prin care a solicitat soluționarea omisiunii pretinse referitoare la repartizarea cheltuielilor de judecată, iar prin încheierea din 12 februarie 2026 Curtea de Apel Centru a respins această cerere.

22. Completul de judecată reține că într-adevăr art. 250 alin. (4) din Codul de procedură civilă prevede că încheierea de respingere a cererii de emitere a unei hotărâri suplimentare se supune recursului.

23. Totuși, această normă nu poate fi interpretată izolat, ci în coroborare cu natura actului jurisdicțional principal în legătură cu care s-a solicitat pronunțarea hotărârii suplimentare și cu regimul căilor de atac aplicabil acestuia.

24. Astfel, instituția hotărârii suplimentare reglementată de art. 250 din Codul de procedură civilă nu reprezintă o procedură autonomă și distinctă de judecata asupra fondului, ci constituie un mecanism procedural destinat exclusiv completării actului jurisdicțional deja pronunțat, în situațiile limitativ prevăzute de lege, atunci când instanța a omis să se pronunțe asupra unor aspecte care făceau parte din obiectul cauzei.

25. Prin urmare, hotărârea sau încheierea emisă asupra unei asemenea cereri este accesorie actului jurisdicțional principal și urmează regimul juridic al acestuia sub aspectul căilor de atac.

26. În cauza de față, actul jurisdicțional principal îl constituie decizia Curții de Apel Centru din 20 februarie 2025, pronunțată în exercitarea competenței de instanță de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

27. Potrivit art. 423 alin. (1), art. 424 alin. (1)-(2) și art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierilor judecătorești este soluționat de instanța ierarhic superioară, iar decizia pronunțată de curtea de apel în această procedură reprezintă actul prin care litigiul este definitiv soluționat în privința contestației formulate împotriva încheierii primei instanțe.

28. Codul de procedură civilă nu prevede posibilitatea exercitării unei noi căi de atac împotriva unei asemenea decizii.

29. În aceste condiții, nici actele jurisdicționale accesorii emise ulterior cu privire la completarea acelei decizii nu pot dobândi un regim juridic mai favorabil decât actul principal pe care îl completează.

30. Completul de judecată reține că în situația în care se admite contrariul ar însemna ca, pe calea contestării încheierii de respingere a cererii de emitere a unei decizii suplimentare, să fie posibilă supunerea controlului instanței de recurs a unui act jurisdicțional definitiv, ceea ce ar contraveni principiului securității raporturilor juridice și caracterului definitiv al hotărârilor judecătorești.

31. Prin urmare, sintagma prevăzută la art. 250 alin. (4) din Codul de procedură civilă, potrivit căreia încheierea de respingere a cererii de emitere a unei hotărâri suplimentare se supune recursului, este aplicabilă numai în măsura în care și hotărârea sau decizia principală este susceptibilă de control judiciar prin calea de atac corespunzătoare.

32. Această dispoziție nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru deschiderea unei noi căi de atac împotriva unui act jurisdicțional definitiv și irevocabil prin natura sa.

33. În consecință, încheierea Curții de Apel Centru din 12 februarie 2026, prin care a fost respinsă cererea de emitere a unei decizii suplimentare, fiind un act accesoriu deciziei definitive pronunțate în ordine de recurs, urmează același regim juridic sub aspectul exercitării căilor de atac și, prin urmare, nu poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

34. Astfel, împrejurarea că instanța de apel a menționat în dispozitivul încheierii contestate posibilitatea atacării acesteia cu recurs nu este de natură să confere părții un drept procedural pe care legea nu îl recunoaște.

35. Or, dreptul la exercitarea căilor de atac este stabilit exclusiv prin lege, iar indicarea eronată a căii de atac de către instanță nu poate modifica regimul juridic al actului jurisdicțional și nici nu poate crea, extinde sau repune în termen o cale de atac neprevăzută de lege.

36. În aceste circumstanțe, întrucât recursul este îndreptat împotriva unei încheieri care, potrivit legii, nu este susceptibilă de recurs, sunt incidente dispozițiile art. 426¹ alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, care impun restituirea recursului prin încheiere ce nu se supune niciunei căi de atac.

37. În conformitate cu art. 269-270, art. 424 alin. (2), art. 426¹ alin. (1) lit. e), alin. (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Restituie cererea de recurs depusă de Zaharov Vladimir împotriva încheierii din 12 februarie 2026 a Curții de Apel Centru.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

/semnătură/

Stela Procopciuc

Judecători

/semnătură/

Elena Croitor

/semnătură/

Ion Munteanu